

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 5. Nulli, ob opera à se præstita, præsumptuosè agendum, nulli
desperandum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

ut ex amore Dei, saltem in extremo vita positus, poenitentiam agat, auerseturq; peccata: ecce ipse misericordissimus hominumq; amantissimus Deus, saepe se usq; adeo benignum & amabilem etiam desperatissimis peccatoribus (quos alicuius virtutis merito insignitos esse cognoscit) sub mortem exhibet, ut illi ex intimis precordijs doleant, quod offenderint tam pium Conditorum atq; Redemptorem. Per quam nimirum poenitentiam, apti redduntur ad salutem consequendam; & peracta tali peccatorum purgatione, qualem diuina iustitia quaesierit, in aeternum caelestis regni gaudium introducuntur. Profecto in altissimo secretissimoq; profundo latet fons ille inexhaustus, unde tanta pietas ad nos dimanat; unde tanta misericordia super nos effunditur: de qua qui desperat, Deum bonum & veracem esse negat, in Spiritum sanctum blasphemus: Haec ille.

§. V.

Nulli, ob opera à se praestita, presumtuose agendum, nulli desperandum esse.

At ne, qui vel eleemosynæ, vel alterius cuiusdam boni sibi operis conscius est, temerarie praesumat, sibi que certo Numinis gratiam promittat, etiamsi in grauia scelerâ prolabatur; sciat multos, immo pluri-

mos

mos in Inferno ardere, qui vel antè, quàm se flagitijs inuoluerent, vel in ipsa scelestà vita, sanctissima quædam opera præstiterunt. Nouit Deus illa temporali aliqua felicitate compensare; ad quod ipsum etiam, vi iustitiæ non astringitur; quamuis id, præ bonitate sua, faciat. Multa utique laude & honore digna fecit Aman, quem tamen Asuerus justè suspendit, quia ille, quidquid, præmio dignum egit, crudelitate sua euerit: Hunc morem passim Principes obseruant; gladio addicunt rebelles, qui antè charissimi extiterunt. Ioab quantus fuit; apud Dauidem? non ille etiam per æstates hibernando, sed vel in summis frigoribus, aut asperrima tempestate, manus strenuè conferendo, bellauit; non, velut malus Fabij imitator, ociosè cunctando, sed pugnando assiduè, rem restituit. Quot non victorias retulit? quot non hostes interemit? quantas non sedauit rebelliones? & tamen; quando, *appropinquauerunt dies Dauid, ut moreretur, præcepit, inter cætera, Salomoni filio suo, dicens: Tu quoque nosti, quæ fecerit mihi Ioab filius Saruia, quæ fecerit duobus principibus exercitus Israel, Abner filio Ner, & Amasa filio Iether: quos occidit, & effudit*

san-

Esther. 7.
9.

3. Reg. 2.
1.

sanguinem belli in pace, & posuit cruorē pralij, in baltheo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. Facies ergo iuxta sapientiam tuam, & non deduces canitiem eius pacificè ad inferos. Cur non idem faciat Deus? Enimverò sæpè etiam facit. Quamobrem Saul regem sic compellavit Samuel: Nonne, cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es? unxitq; te Dominus in regem super Israel? Et rursum: Pro eo, quod abiiecisti sermonem Domini, abiicit te Dominus, ne sis rex. Nec tantum folio, sed etiam vita (& utinam non etiam vita æterna!) illum excidere passus est. Nemo ergo temerè peccet, etiam virtutis sibi conscius. Tantali hortus sunt virtutum opera vitij, velut spinis, suffocata. Nemo etiam desperet, immò tantò promptiùs liberalitatem, clementiam, aliáq; pietatis opera exerceat, quia, sperare potest, si non præfidenter ac præsumptuosè, sed casu, aut imbecillitate quadam labatur, Deum ea ipsa opera aspecturum, apud quem misericordes misericordiã consequuntur. Quod congruum esse dixi, conueniensque diuinæ bonitati, atq; ex recitata historia constat.

1. Reg. 15.
17.

Matth. 5.